

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/263/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812219887
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3812219887.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom ul. Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom zo dňa 27.9.2012, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti odporcovi zaplata sumy 125.- eur, z titulu majetkovej škody a sumy 330.- eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Návrh odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 3280857) navrhol písomným podaním, spísaným procedurálnym postupom podľa ustanovenia § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie, z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 10684/2008. Následne exekútor návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom predložil Okresnému súdu Prievidza a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd bol povinný o žiadosti rozhodnúť do 15 dní odo dňa jej doručenia, keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.1.2009, a to rozhodnutím o udelenie poverenia (omeškanie trvalo viac ako 6 mesiacov). V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, lebo počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty,

v ktorej sa ako poškodený v predmetnej veci nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V predmetnom období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov

zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil 70.- eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40.- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15.- eur. V súvislosti s nárokom o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú mu nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu, je podľa jeho názoru, dôsledkom jeho nesústrednej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní, spojené so zásahom do výkonu jeho majetkových práv ako poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: a/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, b/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy určil sumou 330.- eur za 6 mesiacov, pričom vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje sankcia cca 600.- eur. V zmysle zákonného postupu písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.. Odporca do podania návrhu na začatie konania na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 na spoločné konanie pod č. k. 7C 144/2012 spojil aj vec vedenú na Okresnom súde Prievidza č. k. 7C 263/2012.

Navrhovateľ v návrhu zo dňa 27.9.2012 uplatnil námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Prievidza. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Danka Lauková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Okresnom súde Prievidza č. k. 7C 144/2012 (s ktorou vecou na spoločné konanie bola spojená i vec č. k. 7C 263/2012).

Odporca navrhol návrh zamietnuť. Poukázal na zmätočnosť návrhu na začatie konania s tým, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, i keď on má dôkazné bremeno. Je nepravdivé jeho tvrdenie, že nemá vedomosť o spisovej značke exekučného konania, pretože v tomto konaní bol jeho účastníkom. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré aj Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv spôsobených nečinnosťou exekučného súdu. Nárok navrhovateľa je pritom na súde uplatnený predčasne. Dňa 23.4.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012. Ku dňu 27.9.2012 lehota 6 mesiacov ešte neuplynula. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní, nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd, resp. predseda súdu. Ak ide o nárok, u ktorého došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred 23.4.2009, vzniesol námietku premlčania. Poukázal na to, že navrhovateľ v žalobnom návrhu neuviedol, či vecné náklady, ktoré mu mali vzniknúť, predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Nepreukázal pritom ich vznik, ani výšku. V časti nároku o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany ústavného súdu, na ktorého rozhodnutia navrhovateľ poukázal. Vychádzať z paušálnej sumy 660.- eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom

v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť, poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Vznik nemajetkovej ujmy je u právnických a fyzických osôb pritom odlišný. Pocit členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné, keďže v predmetnom konaní si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Pokiaľ ide o zánik podnikateľských aktivít a plánov, ovplyvnenie ďalších podnikateľských postupov, navrhovateľ ich v žalobnom návrhu bližšie nekonkretizoval. Navrhovateľ pritom ani nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Navrhovateľ návrhom zo dňa 11.11.2013, doručeným súdu dňa 14.11.2013 navrhol konanie vo veci č. k. 7C 144/2012 prerušiť, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a to v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. 4NcC 613/2012 zo dňa 2.11.2012.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-190 zo dňa 14.11.2013 (s ktorou vecou na spoločné konanie bola spojená aj vec č. k. 7C 263/2012) návrh navrhovateľa zo dňa 11.11.2013, doručený súdu dňa 14.11.2013 zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 17Co 76/2014-219 zo dňa 6.5.2014 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Vo veci vedenej pod č. k. 7C 144/2012 (s ktorou vecou na spoločné konanie bola spojená aj vec č. k. 7C 263/2012) bol určený termín pojednávania na 12.8.2014, na ktorom navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu predložil podanie označené ako: Stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovanej k obsahu žaloby, v ktorom uviedol, že v žalobnom návrhu označuje osobu povinného spôsobom, ktorý umožňuje jej spoľahlivú identifikáciu, a to tak v rámci tohto súdneho konania, ako aj v rámci exekučnej agendy vedenej príslušným exekučným súdom. Žalobný návrh v časti IV. jednoznačne vypovedá o tom, že titul nároku je určený ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a ide o nesprávny úradný postup. Podrobne špecifikuje v čom vidí nesprávny úradný postup - exekučný súd nerozhodol o návrhu v zákonom predpokladanom čase a po uplynutí takto predpokladaného času bol právne významný čas v konaní bezdôvodne nečinný, čím spôsobil zbytočné prieťahy. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. platného v čase nesprávneho úradného postupu, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri jej výkone, zbytočné prieťahy v konaní. V zmysle zákonnej úpravy nie je vylúčené, aby nesprávny úradný postup predstavoval kumuláciu právnych skutočností. V danom prípade je intenzita zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov nesprávnym úradným postupom veľmi vysoká, z dôvodu právnych skutočností vyvolávajúcich nesprávny úradný postup, resp. rad nesprávnych úradných postupov. Štátny orgán vybavený právomocou na rozhodnutie o návrhu, ktorým je jednoznačne súd, musí vo veci konať aj bez urgencií a sťažností účastníka, ak mu v tom nebránia objektívne prekážky. Napriek tomuto faktu vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, aby súd vydal rozhodnutie. Súdu v tejto súvislosti adresoval podanie zo dňa 18.2.2009, 20.5.2009, 20.5.2010, 23.9.2010, 27.9.2010. Z uvedeného výpočtu úkonov je zrejmé, že nečinnosť a neefektívna a nekoordinovaná činnosť súdu, mu spôsobila ničím neodôvodniteľné problémy v jeho podnikateľskej činnosti a vytvorila v sfére jeho práv stav dlhotrvajúcej neistoty. Okrem toho, žiadne prostriedky nápravy nemôžu konvalidovať časový aspekt konania. Z dôvodu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v lehote 15 dní a dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá alebo nevydá. Súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote 15 dní, bez ohľadu na konečný výsledok, t. j. bez ohľadu na to, či poverenie udelí alebo neudelí. V praxi tak môžu nastať modelové situácie, ktoré špecifikoval vo vyjadrení s tým, že podľa nich je nevyhnutné dospieť k záveru, že ak exekučný súd včas nevydá, či už poverenie, alebo uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia (ku ktorému musel dospieť v lehote 15 dní od podania návrhu) spôsobuje zbytočné prieťahy a táto jeho pasivita predstavuje neodôvodnenú nečinnosť súdu, ktoré je nevyhnutné hodnotiť, ako nesprávny úradný postup spôsobilý privodiť účastníkom konania škodu. Argumentácia odporcu, že ak bol návrh na vydanie poverenia podaný súdu pred 1.6.2011, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, v zmysle § 44 ods. 2 v nadväznosti na § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, sa lehota na vydanie poverenia nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky, a to napriek tomu, že v predmetnom ustanovení

je namiesto rozhodcovského rozsudku uvedené rozhodnutie rozhodcovskej komisie, nemôže obstať a pri výklade právnych noriem je naopak nevyhnutné vychádzať z predpokladu, že zákonodarca je racionálny, a ak použil dva odlišné pojmy, myslel tým aj dve odlišné veci. Poukázal na to, že z hľadiska ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nie je možné ústavnoprávne ospravedlniť žiaden zbytočný zásah do tohto práva, a to bez ohľadu na to, ako dlho z hľadiska času pretrváva. Samotné prekročenie lehoty upravenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku predstavuje bez ďalšieho zbytočný prieťah. Všeobecný súd má právomoc rozhodnúť o škode spôsobenej nesprávnym úradným postupom a v tejto súvislosti skúmať okolnosti označované v justičnej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky ako zbytočné prieťahy. Ochrana ústavnosti nie je, a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je tiež úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Podľa jeho názoru preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup súdu, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na jeho majetok a aktivity žiaden vplyv (súd vykonaním úradného postupu spôsobil konečnú nevykonalnosť jeho nároku, keď požičané finančné prostriedky viac nemôže získať naspäť a zároveň o návrhu rozhodoval neprimerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí). Toto všetko predstavuje škodu na jeho strane. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách jeho (navrhovateľa) zamestnancov (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše), a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na jeho strane. Ako náhradu majetkovej škody si uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu: náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, náklady na udržiavanie a správu informačného systému, náklady na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde (náklady, ktoré musel vynaložiť na zamestnancov, poštovné, papier, tlač, elektronické služby, atď.) v záujme toho, aby docielil postup v exekučnom konaní a rozhodnutie o jeho návrhu. Ak by súd bol včas rozhodol, nemusel by sa prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, kde nebolo rozhodnuté, atď. Pre konanie nie je významný fakt, ako bolo o jeho návrhu rozhodnuté (či pozitívne, alebo negatívne), keďže toto nemohlo ovplyvniť jeho činnosť v snahe dosiahnuť (akékoľvek) rozhodnutie o návrhu na vydanie poverenia. K uplatňovanej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je vylúčené, že i pri obchodnej spoločnosti môže vzniknúť aj iná ako peňažná škoda, volajúca po finančnom odškodnení. Podľa jeho názoru jednoznačne preukázal, že konštatovanie porušenia práv nie je v danej veci dostačujúce na dosiahnutie spravodlivosti, a to predloženou argumentáciou dokumentujúcou intenzitu, rozsiahlosť a komplexnosť následkov vyvolaných porušením práv.

Opis stanoviska navrhovateľa k vyjadreniu odporcu k obsahu žaloby (agenda ISTINA RS) bol odporcovi doručený dňa 18.8.2014 (č. l. 391 p.v. spisu č. k. 7C 144/2012).

Navrhovateľ návrhom zo dňa 13.8.2014 v konaní č. 7C 144/2012 (s ktorým na spoločné konanie bola spojená vec č. k. 7C 263/2012) navrhol, aby súd vylúčil na samostatné konanie veci, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod č. 7C 144/2012.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-405 zo dňa 28.8.2014 návrh navrhovateľa na vylúčenie na samostatné konanie vo výroku označených vecí, vrátane veci č. k. 7C 263/2012 zamietol.

Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 7C 144/2012-445 zo dňa 20.1.2015 vylúčil na samostatné konanie vec č. k. 7C 263/2012 z dôvodu, že sa už nehodila na spojenie s vecou č. k. 7C 144/2012, pretože z hľadiska posúdenia dôvodnosti uplatnenej námietky premlčania, bolo potrebné oboznámiť sa so spisom exekútora.

Navrhovateľ návrhom zo dňa 21.5.2015, doručený súdu dňa 21.5.2015, podaným prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd konanie vo veci prerušil, a to do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov č. k. 7C 6/2010.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 263/2012-31 zo dňa 1.6.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 21.5.2015, doručený súdu dňa 21.5.2015 zamietol.

Navrhovateľ návrhom zo dňa 21.5.2015, doručený súdu dňa 21.5.2015, podaným prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd konanie vo veci prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu Trenčín vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Procesný návrh odôvodnil rovnako ako procesný návrh zo dňa 11.11.2013, doručený súdu dňa 14.11.2013.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 263/2012-32 zo dňa 1.6.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 21.5.2015, doručený súdu dňa 21.5.2015 zamietol.

Proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 263/2012-31 zo dňa 1.6.2015 a uzneseniu č. k. 7C 263/2012-32 zo dňa 1.6.2015 podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ.

Dňa 1.7.2015 tunajší súd právnenému zástupcovi navrhovateľa písomne oznámil, že s poukazom na ustanovenie § 209 ods. 2 O.s.p. nebude vec predkladať Krajskému súdu Trenčín za účelom rozhodnutia o podaných odvolaniach, lebo bez rozhodnutia odvolacieho súdu môže v konaní pokračovať.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie dňa 24.7.2015 nedostavili. Návrhom zo dňa 5.3.2015, ktorý na súd došiel dňa 20.7.2015 navrhovateľ opakovane prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd konanie vo veci prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Ďalším návrhom zo dňa 5.3.2015, ktorý na súd došiel dňa 20.7.2015 sa domáhal prerušenia konania z dôvodu, že v konaní pred Okresným súdom Prešov č. k. 7C 6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie budú Súdnemu dvoru predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu vo veci č. k. 7C 263/2012. V podaní zo dňa 5.3.2015, ktoré na súd došlo 20.7.2015 ďalej uviedol, že doteraz mu nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov Okresného súdu Prievidza. Navrhovateľ pritom trvá na tom, aby mu toto rozhodnutie bolo doručené, lebo má záujem sa proti nemu brániť podaním sťažnosti na Ústavný súd SR. Uviedol ďalej, že ak ide v prejednávanej veci o agendu ISTINA RS, na preukázanie skutočností, že postup exekučného súdu je nesprávny si dal spracovať znalecký posudok znalcom v odbore 330000 - Právne vzťahy k cudzine, odvetvie 330300 - Európske právo, ktoré zodpovie na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS. Znalecký posudok navrhuje ako dôkaz so zásadnou povahou.

Okresný súd Prievidza uzneseniami č. k. 7C 263/2012 zo dňa 24.7.2015 návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Z odôvodnenia uznesení vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. I. ÚS 250/2013-10 zo dňa 30.4.2013 sťažnosť navrhovateľa proti rozhodnutiu Krajského súdu Trenčín č. k. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012 odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na prerokovanie a rozhodnutie a ďalej, že odpovede na otázky, ktoré v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov č. k. 7C 6/2010 majú byť položené Súdnemu dvoru Európskej únie, pre konanie č. 7C 263/2012 nemajú význam.

Tunajší súd právnenému zástupcovi navrhovateľa na e-mail oznámil, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje a pojednávanie vo veci sa dňa 24.7.2015 uskutoční (č. I. 60).

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v prejednávanej veci sa nejedná o agendu ISTINA RS, a ďalej na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012, z konania č. 7C 144/2012, s ktorým na spoločné konanie v čase rozhodovania odvolacieho súdu bola spojená aj vec č. k. 7C 263/2012, ktorá na samostatné konanie bola vylúčená až rozsudkom zo dňa 20.1.2015. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012 rozhodol, že JUDr. Danka Lauková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci č. k. 7C 144/2012. Uznesenie Krajského súdu Trenčín bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 21.2.2013, pričom na základe neho už aj podal ústavnú sťažnosť, ktorú predložil v súvislosti s procesným návrhom v konaní č. k. 7C 144/2012 zo dňa 11.11.2013, doručeným súdu dňa 14.11.2013, na prerušenie konania. Ako to už bolo uvedené, Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-190 zo dňa 14.11.2013 tento návrh

na prerušenie konania zamietol a odvolací súd uznesením č. k. 17Co 76/2014-219 zo dňa 6.5.2014, uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín vyplýva, že o vznesenej námietke zaujatosti sudcu JUDr. Danky Laukovej nadriadený súd už rozhodol, a že Ústavný súd SR sťažnosť navrhovateľa o porušení práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom nálezom z 30.4.2013 č. k. I.ÚS 250/2013-10, odmietol. Navrhovateľovi a jeho právnenému zástupcovi všetky uvedené skutočnosti, v čase podania žiadosti o zrušenie určeného termínu pojednávania, boli známe. Súd dospel k názoru, že neboli splnené podmienky pre odročenie (zrušenie termínu) pojednávania z dôvodu označeného právneným zástupcom navrhovateľa, v zmysle § 119 O.s.p., a vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v jeho a navrhovateľovej neprítomnosti. Navrhovateľ a jeho právny zástupca si sami zmarili možnosť zrealizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia.

Odporca neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom č. k. 9Er 2853/2008, s písomným vyjadrením súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. zo dňa 18.5.2015, s upovedomením o začatí exekúcie.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo spisu č. k. 9Er 2853/2008 vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 11.12.2008. Exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 46/2007-53 zo dňa 4.5.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 252/2007-72 zo dňa 22.1.2008. Okresný súd Prievidza súdnemu exekútorovi poverenie udelil dňa 12.1.2009 pod č. 5307 057677. Uvedený súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie vydal dňa 10.6.2009.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/, bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní, a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom od 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 11.12.2008 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh nie je podaný dôvodne.

Odporca tiež v konaní namietal nedostatky návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti súd konštatuje, že pokiaľ ide o odporcom namietané nedostatky návrhu, tak návrh navrhovateľa v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. má všetky náležitosti návrhu na začatie konania, pričom neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, nie je takou vadou návrhu, ktorá by bránila súdu vo veci ďalej konať. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej aj nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať, na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ v prejednávanej veci poskytol súdu len tvrdenie, že vo veci podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, na ktorú odporca nereagoval pozitívne. Pokiaľ navrhovateľ vykonal dôkaz, a to vyžiadať od odporcu príslušný spis, ktorý sa týka podanej žiadosti o prerokovanie nároku, vykonanie tohto dôkazu nebolo možné, pretože Ministerstvo spravodlivosti SR nevedlo osobitný spis pre podanú žiadosť. Podľa odporcu navrhovateľ neposkytol, ani napriek opakovaným výzvam v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku. Za tohto stavu, keď navrhovateľ tvrdil, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podal a odporca v zásade uvedenú skutočnosť potvrdil, súd uzavrel, že žiadosť o predbežné prerokovanie navrhovateľom bola podaná v deň 23.4.2012, nárok bol uplatnený na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a s ohľadom na skutočnosť, že nárok navrhovateľa uspokojený nebol v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, súd považoval podmienku predbežného prerokovania nároku za splnenú. Súd nevidel v podaní predmetného návrhu pred uplynutím šesťmesačnej lehoty prekážku v konaní o nároku navrhovateľa, pretože uvedená šesťmesačná lehota uplynula dňa 23.10.2012 a v nasledujúcich dňoch a je zrejme, že k uspokojeniu nároku navrhovateľa nedošlo. Vychádzajúc z právnej úpravy § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona, platného do 31.12.2012 nemožno i v takomto prípade uprieť navrhovateľovi právo obrátiť sa na súd s nárokom na náhradu škody. Zákon podľa tejto úpravy nespájal s nedostatkom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a neposkytnutím následnej súčinnosti žiadateľa dôsledok zániku nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v žalobe týkajúcej sa konania EX 10684/2008, tak toto nie je pravdivé, lebo súd úradnou činnosťou zistil, že takéto potvrdenie sa v uvedenom spise nenachádza.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení platnom ku dňu 31.12.2012 právo na náhradu škody sa premičí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premičacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť, a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok, ktorými sú: a/ nesprávny úradný postup, b/ vznik škody a c/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka v konaní unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

Navrhovateľ mal v konaní povinnosť preukázať súčasné splnenie troch podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 9 zák. č. 514/2003 Z. z., pretože

právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nie je absolútne, ale podlieha zákonným obmedzeniam, upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

Úradný postup nie je spravidla možné právnym predpisom (§ 9 zák. č. 514/2003 Z.z.) upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone právomoci príslušného orgánu vykonať. Preto treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup príslušného orgánu smeruje.

Škodou podľa výkladu súdnej praxe (zák. č. 514/2003 Z.z. ju nedefinuje) sa rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú možno objektívne vyjadriť v peniazoch, a ktorá sa prejavuje ako skutočná škoda, a ako ušlý zisk. Skutočnou škodou je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Ušlým ziskom sa rozumie majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá na rozdiel od skutočnej škody spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné očakávať so zreteľom na obvyklý chod vecí.

Zákon č. 514/2003 Z.z. nevysvetľuje ani vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba objektívnych súvislostí, v rámci ktorej jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku.

V priebehu konania odporca uplatnil námietku premlčania nároku navrhovateľa.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania.

V § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. je ustanovená trojročná subjektívna premlčacia doba a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok a to, kedy sa poškodený „dozvedel“ o škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť (vyčísliť) v žalobnom návrhu. Vzhľadom na to, že zodpovedným subjektom je zo zákona štát, v § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nie je ustanovené, že pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je významné, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Podľa názoru súdu, v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, platí len trojročná subjektívna premlčacia doba a nie aj desaťročná objektívna premlčacia doba. Ustanovenie § 19 ods. 2 uvedeného zákona totiž viaže začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby len na okamih doručenia, prípadne oznámenia rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, a nie tiež na existenciu nesprávneho úradného postupu.

Navrhovateľ uplatnený nárok o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy odvodzuje od toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti.

Vo veci č. k. 9Er 2853/2008 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 11.12.2008. Exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 46/2007-53 zo dňa 4.5.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 252/2007-72 zo dňa 22.1.2008. Okresný súd Prievidza súdnemu exekútorovi poverenie udelil dňa 12.1.2009 pod č. 5307 057677. Navrhovateľ tvrdil, že v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vynaložil náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70.- eur, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40.- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu - na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15.- eur, t. j. celkovo 125.- eur. O tom, že poverenie v predmetnej exekučnej veci bolo vydané, sa oprávnený (a tiež povinný) dozvedel v súvislosti s doručením upovedomenia o začatí exekúcie od exekútora. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo navrhovateľovi doručené dňa 12.6.2012. Ako to už bolo uvedené, tvrdil, že v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vynaložil náklady v celkovej výške 125.- eur. Tieto náklady mal teda vynaložiť v období medzi 11.12.2008 a 12.1.2009. O ich vynaložení v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom sa preto musel dozvedieť momentom, keď mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie exekútorom s obsahom, že je poverený súdom vykonať exekúciu (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 17Co 117/2014).

Navrhovateľ návrh o náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času, t. j. v období, ktoré malo zbytočne uplynúť medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, boli reálne ohrozené legitímne jeho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a tiež malo dôjsť k vyvolaniu rizík: a/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, b/ k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ k insolvenčii povinného, d/ k stavom u členov riadiacich orgánov, u majiteľov spoločnosti frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, e/ k zániku ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, f/ k hospodárskej strate, g/ k ovplyvneniu jeho podnikateľských postupov a k spôsobeniu neistoty v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Právo na náhradu nemajetkovej ujmy predstavuje satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv a jeho vyjadrenie v peniazoch spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy, ktoré sa tiež premieňa, a to v trojročnej lehote (§ 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012). Práva navrhovateľa mali byť porušované v období od 11.12.2008 do 12.1.2009, v ktorý deň súd poveril exekútora vykonaním exekúcie. O nemajetkovej ujme sa preto musel dozvedieť momentom, keď mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie exekútorom s obsahom, že je poverený súdom vykonať exekúciu.

Návrh na začatie konania vo veci bol podaný dňa 27.9.2012, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť v deň nasledujúci po dátume 12.6.2009, t. j. 13.6.2009 a jej plynutie sa skončilo dňa 13.6.2012.

Súd ďalej poukazuje na to, že nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon (nesprávny úradný postup), b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zavinil, alebo nie).

Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu a vzniku škody sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody má pritom len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Navrhovateľ za nesprávny úradný postup označil porušenie povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť, zbytočné prieťahy v konaní, nečinnosť exekučného súdu.

Zo spisu č. k. 9Er 2853/2008 vyplýva, že Okresný súd Prievidza poverenie na vykonanie exekúcie na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 46/2007-53 zo dňa 4.5.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 252/2007-72 zo dňa 22.1.2008 vydal súdnemu exekútorovi dňa 12.1.2009. Z ustanovenia § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. vyplýva, že súd má povinnosť vydať takéto poverenie alebo žiadosť uznesením zamietnuť do 15 dní od doručenia žiadosti. Uvedená lehota uplynula dňa 6.1.2009. Súd lehotu upravenú v § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. prekročil o 6 dní. V sporom dotknutom exekučnom konaní bolo teda preukázané navrhovateľom avizované porušenie povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, jeho nečinnosť resp. zbytočné prieťahy.

Súd ďalej zisťoval, či bol splnený ďalší z predpokladov zodpovednosti za škodu, a to vznik škody.

Navrhovateľ v priebehu konania predložil znalecký posudok č. 1/2013 vypracovaný Doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD., na základe jeho žiadosti za účelom zistenia, či je právom Európskej

únie zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záveru posudku vyplýva, že právo Európskej únie a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

Uvedený znalecký posudok pri posudzovaní navrhovateľom uplatneného nároku nie je právne významný, pretože exekučným titulom v konaní č. 9Er 2853/2008 bol rozsudok vydaný okresným súdom, v spojení s rozsudkom krajského súdu.

Navrhovateľ ďalej predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo záverov ktorého vyplýva, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie predstavuje minimálne 30,76.- eur: mzdové náklady 4,15.- eur, náklady na tlač 5,31.- eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86.- eur, náklady na poštovné 3,01.- eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43.- eur.

Uvedený znalecký posudok je vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní, pričom v uvedenom kontexte je nutné vziať v úvahu, že úradný postup exekučného súdu, ktorý je navrhovateľom namietaný, nie je v konaní identický. Rozdielnosť možno vidieť či už v spôsobe, akým exekučný súd rozhodol, resp. nerozhodol, ako i v lehotách, o ktoré mali byť zákonné lehoty stanovené pre rozhodovanie exekučného súdu prekročené. Vo vypracovanom znaleckom posudku (v konaní posudzovaný ako listinný dôkaz) nie je relevantným spôsobom vyčíslená škoda, ku ktorej v predmetnom exekučnom konaní malo dôjsť tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, lebo táto je určená iba ako parciálna časť nepreukázaného balíka nákladov, ktorý je rozpočítaný medzi počet žalôb, ktorými sa navrhovateľ domáha náhrady škody na jednotlivých súdoch v Slovenskej republike. Škoda je tak výlučne paušálnou bez dopadu na konkrétne jednotlivito uplatnené nároky, teda i na predmetné nároky. V podaní označenom ako: Stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovanej k obsahu žaloby navrhovateľ uviedol, že podľa jeho názoru preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup súdu, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na jeho majetok a aktivity žiaden vplyv (súd vykonaním úradného postupu spôsobil konečnú nevyhnutnosť jeho nároku, keď požičané finančné prostriedky viac nemôže získať naspäť a zároveň o návrhu rozhodoval neprimerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí). Toto všetko predstavuje škodu na jeho strane. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách jeho (navrhovateľa) zamestnancov (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše), a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na jeho strane. Ako náhradu majetkovej škody si uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu: náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, náklady na udržiavanie a správu informačného systému, náklady na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde (náklady, ktoré musel vynaložiť na zamestnancov, poštovné, papier, tlač, elektronické služby, atď.) v záujme toho, aby docielil postup v exekučnom konaní a rozhodnutie o jeho návrhu. Ak by súd bol včas rozhodol, nemusel by sa prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, kde nebolo rozhodnuté, atď. Pre konanie nie je významný fakt, ako bolo o jeho návrhu rozhodnuté (či pozitívne, alebo negatívne), keďže toto nemohlo ovplyvniť jeho činnosť, v snahe dosiahnuť (akékoľvek) rozhodnutie o návrhu na vydanie poverenia.

Uvedený znalecký posudok, ako to už bolo uvedené, je vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody, nepredložil relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody. K činnosti označenej ako overovanie skutočností, či súd rozhodol v exekučnej veci, by pritom, podľa názoru súdu, pristúpil bez ohľadu na existenciu namietaného postupu exekučného súdu. Pokiaľ ide o informačný systém ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi ho k svojej činnosti nevyhnutne potrebuje, a to v období pred spornou exekúciou, ako i po nej. Navrhovateľ pritom ani nepreukázal k akým konkrétnym úpravám informačného systému došlo a ani, či je daná príčinná súvislosť s namietaným úradným postupom. Nepreukázal zvýšenie objemu prác a postupov, a ani ďalšiu tvrdenú majetkovú škodu a jej výšku.

Navrhovateľ tiež nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorej tvrdil v žalobe. Preto nemožno, z dôvodu ich nepreukázania akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne mohol uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, že došlo u neho, resp. u členov riadiacich orgánov, ako aj u majiteľov k pocitom frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, že došlo k zániku ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, k zániku už vytvorených podnikateľských plánov, že došlo u neho k hospodárskej strate, k ovplyvneniu podnikateľských postupov, neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v porušení povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, že bol nečinný, konal so zbytočnými prietrahmi, že vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok, a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhrada nebola priznaná. Odporcovi, ktorý mal vo veci úspech náhrada trov konania nebola priznaná, pretože ich neuplatnil a napokon mu žiadne ani nevznikli. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, pretože vo veci úspech nemal.

Z dôvodu nepreukázania zodpovednosti odporcu za vznik škody, nebol dôvod na vydanie medzitýmneho rozsudku. S poukazom na odôvodnenie rozsudku nebolo potrebné podať návrh na kontrolu ústavnosti § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012 z dôvodu, že by mal byť v rozpore s Ústavou SR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).